

ארונות, בואו נפרק את זה

מטרות:

- הבנה שארון הוא חלק מעצב בחיים להטא"ביים
- שיתוף בחוויות ארון, יציאה מהארון, וחוסר ארון שונות
- עמידה על ההבדלים בין סוגי ארונות שונים (לדוגמא: ארון טרנסי לעומת ארון ביסי ועוד)
- דיון ביקורתי על פרדיגמת היציאה מהארון – הארון כחוויה מתמשכת – הבעייתיות במטפורת הארון.

עזרים:

- נספח ארונות.
- מסקנטייפ.
- דפי "יודעת" ו"לא יודעת"

מהלך:

1. משחק פתיחה- **מתרוממים**: המשתתפות יושביות על כיסאות ומורידות את הראש כך שלא יוכלו לראות את שאר המשתתפות. אסור להציץ! המנחה עוברת בין כל המשתתפות וטופחת על ראשן. רק על 2 משתתפות היא טופחת פעמיים, מה שמסמל לה שהיא המתרומם. מטרת המתרוממים להיעמד יחד באותו הזמן, ואילו מטרת שאר המשתתפות לגרום למתרוממים להתרומם לבד. עם זאת, רק למתרוממים מותר ממש לקום מהכיסא ולכן על המשתתפות הרגילות להטעות את המתרוממים כך שיסגירו את סודם. ניתן לבחור גם יותר מ-2 משתתפות. ניתן אף בסיבוב האחרון להפוך את כולם למתרוממים ולראות מה קורה. (15 דק')
2. מפזרים על הרצפה תמונות עם ארונות מסוגים שונים (נספח א'): ארון שקוף, ארון קבורה, מגירה, ארון בתוך ארון, ועוד. מבקשים מהמשתתפים לבחור כל אחת את הארון שמבטא בעיניהם את הארון שלהם. ניתן לעשות סבב חלקי שמי שירצה ישתף את חווית הארון שלו/ה. (20 דק, סה"כ 35 דק)
3. דיון (15 דק, 50 סה"כ):
 - לכולם יש חווית ארון?
 - האם ניתן להיות בלי ארון?
 - האם יש הבדל בין ארון של גברים ונשים, או בין ארון של הומואים, בייסקסואליות, טרנס*, לסביות, א-מיניים, וכו'?
4. **"יום יבשה"**: שמים מסקינטייפ על הרצפה ומצד אחד שלו מניחים דף עליו כתוב "יודעת" ובצד השני מניחות דף עליו כתוב "לא יודעת". כעת מספרים למשתתפימות שאנחנו הולכים לשחק משחק ים יבשה מיוחד. המדריכה תגיד דמויות שונות – ואם הדמות הזאת יודעת על הזהות המינית והמגדרית שלכם, אתם תקפצו לצד של ה"יודעת", ואם הן לא יודעות, תקפצו לצד של ה"לא יודעת".
 - ☞ אם הדמות לא קיימת או לא רלוונטית, אפשר לשבת או פשוט לא לזוז.
 - ☞ אם נגיד משהו שרלוונטי לקבוצה של אנשים – תחשבו על הראשון שעולה לכם לראש.
 - ☞ אם אתם לא בטוחים מה הבנאדם יודע – תשערו.
 - ☞ לתת דוגמא – עם חבר קרוב לא מהקהילה הגאה.

הדמויות: אמא, אבא, אח, אחות, סבא וסבתא, חבר קרוב לא מהקהילה הגאה, חברה קרובה לא מהקהילה הגאה, חברה קרוב מהקהילה הגאה*, חברה/ילדות, חברה לעבודה, הבוס שלי, המרצה שלי באוני', חברים מהצבא או מהמילואים, המפקד שלי בצבא, בן-אדם שרק עכשיו פגשתי במוסד האקדמי, בת אדם שרק עכשיו פגשתי עם חברים, המוכר בסופר שלי, חברי הפייסבוק שלי, הרופא/ה שלי, שכן שלי, בעלת הבית שלי, פסיכולוג שלי, הקבוצה הזאת.

הארה: הוספנו את החבר הקרוב מהקהילה כי לפעמים חושבים שמישהו הוא הומו אבל למעשה הוא ביסקסואל / טרנס* / א-מיני. זה יכול לקרות בזהויות נוספות וחשוב לשים לב לזה.

(15 דק, סה"כ 05:1)

5. דיון:

- דיברנו מקודם על להיות מחוץ ובתוך הארון. מה דעתכם עכשיו?
- האם להיות מחוץ לארון זה דבר דיכוטומי (של שחור ולבן)?
- האם אפשר להיות לחלוטין מחוץ לארון בחברה שלנו?
- האם יש מצבים שבהם לא חשוב לנו אם אנחנו בארון או לא? האם יש מצבים שאנחנו נעדיף להיות בארון?
- האם מי שאינו להט"ב כאן (אם יש) מרגישים שזו בכלל שאלה שמעסיקה אותם?
- מה היתרונות של להיות מחוץ או בתוך הארון?
- **שאלה חשובה: שאלנו אם כאן אנשים יודעים מה זהות שלכם. איך אפשר לעזור לאנשים להרגיש בנוח לחשוף את עמם גם בנושא של מגדר ומיניות? - ניתן לכתוב על הלוח**
(25 דק, סה"כ 30:1)

6. מקנחים עם שאלת שיתוף

- האם הדימוי של ארון הוא דימוי מוצלח? האם יש דימויים יותר טובים לחשיפת הזהות המינית והמגדרית שאיננה "יציאה מהארון" שיותר רלוונטיים לעצמכם?

למנחות: אנחנו ממליצים לכל מנחה לחשוב על דימוי שמתאים לחוויה שלו/ה ולשתף את הקבוצה כדי לפתוח את הראש ולאפשר למשתתפות לחשוב על דימויים דומים.

לדוגמא, כותב מערך זה (ד.מ.) חש שדימוי של דרכון יותר מתאים לבטא את החוויה שלו כביסקסואל. מדוע? כי כל פעם שהוא נפגש עם מישהו הוא צריך להחתיים את זה, צריך לעמוד בדרישות מסוימות כדי לקבל את החותמת, ואם הוא לא יחתיים אותו מספיק אז יפוג תוקפו. משתתף בקבוצת ABC בירושלים אמר שלתחושתו ארון זה יותר כמו בית, שרוב היום הוא מחוצה לו, אך הוא תמיד חוזר אליו בסוף היום וזה גם מקום יותר בטוח משאר העולם.
(15 דק, סה"כ 45:1)

7. סיכום (תגידו במילים שלכן ובהתאם לדיון בקבוצה): חווית הארון היא חלק מעצב בחיים להטביים. בין אם אנחנו יותר או פחות בארון, בכל שלב שאנחנו נמצאים בו מכניסים אותנו לארון אנחנו צריכים לבחור אם נצא ממנו או לא. גם אם לרוב איננו בארון עדיין מחשבות על חשיפה יכולות להיות משמעותיות בחיינו. המטרה של הפעילות הייתה בחינה יותר עמוקה של פרדיגמת הארון. ראינו שיש דימויים יותר טובים ממנו וכי החוויות שלנו מאוד שונות אחת מהשנייה. כל חוויה היא לגיטימית אך כדי שנצליח להשתנות ולשנות את הסביבה שלנו כדאי שנהיה מודעים לה ולחשוב אם היא מתאימה לנו, אם אנחנו תופסים את המציאות נכון ואיפה כל אחד/ת רוצה להיות ביחס לחשיפה שלו/ה.